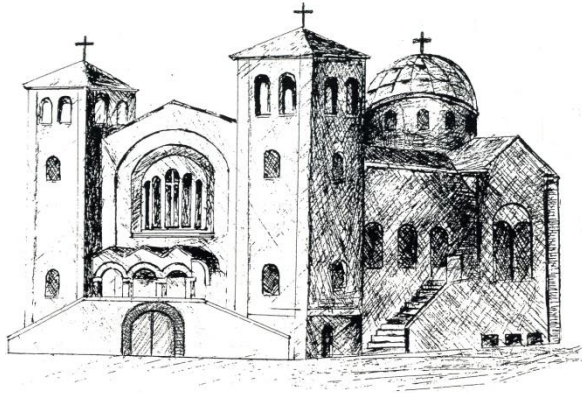

Ecumenical Patriarchate
Greek Orthodox Metropolis of New Jersey
ASCENSION

Greek Orthodox Church
FAIRVIEW - NEW JERSEY
Weekly Bulletin
Sunday, April 7, 2019
Sunday of Saint John Climacus

Οικουμενικόν Πατριαρχεῖον
Ἱερά Μητρόπολις Νέας Ἱερσέης
Ἑλληνική Ὀρθόδοξη Ἐκκλησία
ΘΕΙΑΣ ΑΝΑΛΗΨΕΩΣ
ΦΕΡΒΙΟΥ ΝΕΑΣ ΙΕΡΣΕΗΣ
ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΟ ΔΕΛΤΙΟ
ΕΝΗΜΕΡΩΣΗΣ
Rev. Christos L. Pappas, Protoperbyter

ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ ΑΚΟΛΟΥΘΙΩΝ & ΕΚΔΗΛΩΣΕΩΝ

Κυριακή, 7 Απριλίου, 2019

Ιωάννου της Κλίμακος (Δ' Νηστειών) - Σάββας ο Νέος

9:00 π.μ. – 12 μ.μ. Όρθρος, Θεία Λειτουργία

Ο καφές σερβίρεται από τη Φιλόπτωχο

Δευτέρα, 8 Απριλίου, 2019

6:00 μ.μ. Εορταστική Εκδήλωση με την παρουσία ΕΥΖΩΝΩΝ
Καθεδρικό Ναό Αγ. Ιωάννη Θεολόγου, Τέναφλαϊ

Τρίτη, 9 Απριλίου, 2019

6:00 μ.μ. Προηγιασμένη Θεία Λειτουργία

7:30 μ.μ. Γενική Συνεδρίαση Φιλοπτώχου

Τετάρτη, 10 Απριλίου, 2019

4:30 μ.μ. – 6:15 μ.μ. Ελληνικό Σχολείο

5:00 μ.μ. Προηγιασμένη Θεία Λειτουργία

6:00 μ.μ. Μέγας Κανών

7:30 μ.μ. Συνεδρίαση Σχολικής Επιτροπής

Πέμπτη, 11 Απριλίου, 2019, Μεγάλου Κανώνος

6:00 μ.μ. Προηγιασμένη Θεία Λειτουργία

7:30 μ.μ. Συνεδρίαση GOYA

Παρασκευή, 12 Απριλίου, 2019

9:00 π.μ. Προηγιασμένη Θεία Λειτουργία

4:30 μ.μ. – 6:30 μ.μ. Ελληνικό Σχολείο

7:00 μ.μ. Ο Ακάθιστος Ύμνος

Σάββατο του Ακαθίστου, 13 Απριλίου, 2019

9:00 π.μ. - 10:30 π.μ. Όρθρος Θεία Λειτουργία

10:30 π.μ. - 1:30 μ.μ. Catechism Easter Retreat

Κυριακή, 14 Απριλίου, 2019

Μαρίας Αιγυπτίας (Ε' Νηστειών)

9:00 π.μ. – 12 μ.μ. Όρθρος, Θεία Λειτουργία

Ο καφές σερβίρεται από το ΠΤΟ

1:30 μ.μ. 2018 Ελληνική Παρέλαση στη Νέα Υόρκη

SCHEDULE OF SERVICES AND EVENTS

Sunday, April 7, 2019

Sunday of Saint John Climacus - Savvas the New in Calymna

9:00 a.m.-12:00 noon, Orthros, D.L.

Coffee is served by the Philoptochos

Monday, April 8th, 2019

6:00 p.m. Grand Celebration in honor of Greek Independence Day
with EVZONES - Metropolitan Cathedral of St. John the Theologian

Tuesday, April 9, 2019

6:00 p.m. Presanctified Liturgy

7:30 General Meeting of the Philoptochos

Wednesday, April 10, 2019

4:30 p.m. – 6:15 p.m. Greek School

5:00 p.m. Presanctified Liturgy

6:00 p.m. Great Canon

7:30 School Board Meeting

Thursday, April 11, 2019

6:00 p.m. Presanctified Liturgy

7:30 p.m. Goya Meeting

Friday, April 12, 2019

9:00 a.m., Presanctified Liturgy

4:30 p.m. – 6:30 p.m. Greek School

7:00 p.m. Akathist Hymn

Saturday of Akathist Hymn, April 13, 2019

9:00 a.m. - 11:00 a.m. Orthros, D. Liturgy

10:30 p.m. - 1:30 p.m. Catechism Easter Retreat

Sunday, April 14, 2019

Sunday of Saint Mary of Egypt

9:00 a.m.-12:00 noon, Orthros, Divine Liturgy

Coffee is served by the PTO

1:30 p.m. Greek Independence Day Parade in New York

St. Paul's Letter to the Hebrews 2:11-18

Prokeimenon. Mode 3.
Luke 1: 46-48

My soul magnifies the Lord, and my spirit rejoices in God my Savior.

Verse: For he has regarded the humility of his servant.

The reading is from St. Paul's Letter to the Hebrews 2:11-18

BRETHREN, he who sanctifies and those who are sanctified have all one origin. That is why he is not ashamed to call them brethren, saying, "I will proclaim thy name to my brethren, in the midst of the congregation I will praise thee." And again, "I will put my trust in him." And again, "Here am I, and the children God has given me. Since therefore the children share in flesh and blood, he himself likewise partook of the same nature, that through death he might destroy him who has the power of death, that is, the devil, and deliver all those who through fear of death were subject to lifelong bondage. For surely it is not with angels that he is concerned but with the descendants of Abraham. Therefore he had to be made like his brethren in every respect, so that he might become a merciful and faithful high priest in the service of God, to make expiation for the sins of the people. For because he himself has suffered and been tempted, he is able to help those who are tempted.

Πρὸς Ἑβραίους 2:11-18

Προκείμενον. Ἦχος γ'.
Λουκᾶν 1:46-48

Μεγαλύνει ἡ ψυχὴ μου τὸν Κύριον, καὶ ἠγαλλίασε τὸ πνεῦμά μου ἐπὶ τῷ Θεῷ τῷ σωτῆρί μου.

Στίχ. Ὅτι ἐπέβλεψεν ἐπὶ τὴν ταπεινωσιν τῆς δούλης αὐτοῦ.

Πρὸς Ἑβραίους 2:11-18 τὸ ἀνάγνωσμα εἶναι ἀπο Ἀδελφοί, ὁ ἀγιάζων καὶ οἱ ἀγιαζόμενοι, ἐξ ἑνὸς πάντες· δι' ἣν αἰτίαν οὐκ ἐπαισχύνεται ἀδελφούς αὐτοὺς καλεῖν, λέγων, Ἀπαγγελῶ τὸ ὄνομά σου τοῖς ἀδελφοῖς μου, ἐν μέσῳ ἐκκλησίας ὑμνήσω σε. Καὶ πάλιν, Ἐγὼ ἔσομαι πεποισθὼς ἐπ' αὐτῷ. Καὶ πάλιν, Ἴδού ἐγὼ καὶ τὰ παιδιά ἃ μοι ἔδωκεν ὁ θεός. Ἐπεὶ οὖν τὰ παιδιά κεκοινώνηκεν σαρκὸς καὶ αἵματος, καὶ αὐτὸς παραπλησίως μετέσχεν τῶν αὐτῶν, ἵνα διὰ τοῦ θανάτου καταργήσῃ τὸν τὸ κράτος ἔχοντα τοῦ θανάτου, τοῦτ' ἔστιν τὸν διάβολον, καὶ ἀπαλλάξῃ τούτους, ὅσοι φόβῳ θανάτου διὰ παντὸς τοῦ ζῆν ἔνοχοι ἦσαν δουλείας. Οὐ γὰρ δήπου ἀγγέλων ἐπιλαμβάνεται, ἀλλὰ σπέρματος Ἀβραάμ ἐπιλαμβάνεται. Ὅθεν ὄφειλεν κατὰ πάντα τοῖς ἀδελφοῖς ὁμοιωθῆναι, ἵνα ἐλεήμων γένηται καὶ πιστὸς ἀρχιερεὺς τὰ πρὸς τὸν θεόν, εἰς τὸ ἰλάσκεσθαι τὰς ἁμαρτίας τοῦ λαοῦ. Ἐν ᾧ γὰρ πέπονθεν αὐτὸς πειρασθεὶς, δύναται τοῖς πειραζόμενοις βοηθῆσαι.

The Gospel According to Luke 1:24-38

In those days, Elizabeth the wife of Zacharias conceived and for five months she hid herself, saying, "Thus the Lord had done to me in the days when he looked on me, to take away my reproach among men." In the sixth month the angel Gabriel was sent from God to a city of Galilee named Nazareth, to a virgin betrothed to a man whose name was Joseph, of the house of David; and the virgin's name was Mary. And he came to her and said, "Hail, O favored one, the Lord is with you! Blessed are you among women!" But she was greatly troubled at the saying, and considered in her mind what sort of greeting this might be. And the angel said to her, "Do not be afraid, Mary, for you have found favor with God. And behold, you will conceive in your womb and bear a son, and you shall call his name Jesus. He will be great, and will be called the Son of the Most High; and the Lord God will give to him the throne of his father David, and he will reign over the house of Jacob for ever; and of his kingdom there will be no end." And Mary said to the angel, "How shall this be, since I have no husband?" And the angel said to her, "The Holy Spirit will come upon you, and the power of the Most High will overshadow you; therefore the child to be born will be called holy, the Son of God. And behold, your kinswoman Elizabeth in her old age has also conceived a son; and this is the sixth month with her who was called barren. For with God nothing will be impossible." And Mary said, "Behold, I am the handmaid of the Lord; let it be to me according to your word." And the angel departed from her.

Ἐκ τοῦ Κατὰ Λουκᾶν 1:24-38 Εὐαγγελίου τὸ Ἀνάγνωσμα

Ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις συνέλαβεν Ἑλισάβετ ἡ γυνὴ αὐτοῦ, καὶ περιέκρυβεν ἑαυτὴν μῆνας πέντε, λέγουσα ὅτι οὕτω μοι πεποίηκεν ὁ Κύριος ἐν ἡμέραις αἷς ἐπεῖδεν ἀφελεῖν τὸ ὄνειδος μου ἐν ἀνθρώποις. Ἐν δὲ τῷ μηνὶ τῷ ἕκτῳ ἀπεστάλη ὁ ἄγγελος Γαβριὴλ ὑπὸ τοῦ Θεοῦ εἰς πόλιν τῆς Γαλιλαίας, ἣ ὄνομα Ναζαρέτ, πρὸς παρθένον μεμνηστευμένην ἀνδρὶ, ᾧ ὄνομα Ἰωσήφ, ἐξ οἴκου Δαυὶδ, καὶ τὸ ὄνομα τῆς παρθένου Μαριάμ. καὶ εἰσελθὼν ὁ ἄγγελος πρὸς αὐτὴν εἶπε· χαῖρε, κεχαριτωμένη· ὁ Κύριος μετὰ σοῦ· εὐλογημένη σὺ ἐν γυναιξίν. ἡ δὲ ἰδοῦσα διεταράχθη ἐπὶ τῷ λόγῳ αὐτοῦ, καὶ διελογίζετο ποταπὸς εἶη ὁ ἀσπασμὸς οὗτος. καὶ εἶπεν ὁ ἄγγελος αὐτῇ· μὴ φοβοῦ, Μαριάμ· εὗρες γὰρ χάριν παρὰ τῷ Θεῷ. καὶ ἰδοὺ συλλήψῃ ἐν γαστρὶ καὶ τέξῃ υἱόν, καὶ καλέσεις τὸ ὄνομα αὐτοῦ Ἰησοῦν. οὗτος ἔσται μέγας καὶ υἱὸς ὑψίστου κληθήσεται, καὶ δώσει αὐτῷ Κύριος ὁ Θεὸς τὸν θρόνον Δαυὶδ τοῦ πατρὸς αὐτοῦ, καὶ βασιλεύσει ἐπὶ τὸν οἶκον Ἰακώβ εἰς τοὺς αἰῶνας, καὶ τῆς βασιλείας αὐτοῦ οὐκ ἔσται τέλος. εἶπε δὲ Μαριάμ πρὸς τὸν ἄγγελον· πῶς ἔσται μοι τοῦτο, ἐπεὶ ἄνδρα οὐ γινώσκω; καὶ ἀποκριθεὶς ὁ ἄγγελος εἶπεν αὐτῇ· Πνεῦμα Ἅγιον ἐπελεύσεται ἐπὶ σέ καὶ δύναμις ὑψίστου ἐπισιασεί σοι· διὸ καὶ τὸ γεννώμενον ἅγιον κληθήσεται υἱὸς Θεοῦ. καὶ ἰδοὺ Ἑλισάβετ ἡ συγγενὴς σου καὶ αὐτὴ συνειληφυῖα υἱὸν ἐν γήρει αὐτῆς, καὶ οὗτος μὴν ἕκτος ἐστὶν αὐτῇ τῇ καλουμένῃ στείρα· ὅτι οὐκ ἀδυνατήσῃ παρὰ τῷ Θεῷ πᾶν ῥῆμα. εἶπε δὲ Μαριάμ· ἰδοὺ ἡ δούλη Κυρίου· γένοιτό μοι κατὰ τὸ ῥῆμά σου. καὶ ἀπῆλθεν ἀπ' αὐτῆς ὁ ἄγγελος.

Τί είναι ο Μεγάλος Κανόνας, πότε ψάλλεται, γιατί ονομάστηκε έτσι;

Η Πέμπτη εβδομάδα των Νηστειών είναι το λειτουργικό αποκορύφωμα της Τεσσαρακοστής. Οι ακολουθίες είναι μακρότερες και εκλεκτότερες. Στη συνήθη ακολουθία των λοιπών εβδομάδων προστίθενται δυο νέες μεγάλες ακολουθίες: Την Πέμπτη ο Μεγάλος Κανόνας και το Σάββατο ο Ακάθιστος Ύμνος. Πότε ψάλλεται ο Μεγάλος Κανόνας;

Ο Μεγάλος Κανόνας ψάλλεται τμηματικά στα απόδειπνα των τεσσάρων πρώτων ημερών της Α' Εβδομάδας των Νηστειών και ολόκληρος στην ακολουθία του Όρθρου της Πέμπτης της Ε' εβδομάδας. Στις ενορίες, ωστόσο, ψάλλεται και ανεξάρτητα από τον όρθρο, ως μικρή αγρυπνία, το βράδυ της Τετάρτης μαζί με την ακολουθία του αποδείπνου. **Γιατί ονομάζεται «Μεγάλος»;** Ο Μεγάλος Κανόνας στην μορφή του έχει μια χαρακτηριστική ιδιορρυθμία. Η ιδιορρυθμία του συνίσταται στο ότι συγκρινόμενος προς τους άλλους ομοίους του κανόνες, είναι «μέγας». Μέγας στην απόλυτη του έννοια. Μεγαλύτερος δεν μπορούσε να υπάρξει· και τούτο γιατί ο ποιητής θέλησε να συνθέσει όχι τρία ή τέσσερα τροπάρια για την κάθε ωδή, όπως συνήθως έχουν οι άλλοι κανόνες, αλλά πολύ περισσότερα: τόσα, όσα είναι και όλοι οι στίχοι των ωδών, έτσι ώστε στον καθένα στίχο να αντιστοιχεί και να παρεμβάλλεται κατά την ψαλμωδία από ένα τροπάριο. 250 είναι οι στίχοι των ωδών, 250 και τα τροπάρια του Μ. Κανόνα, ενώ οι συνήθης κανόνες έχουν γύρω στα 30. Σήμερα τα τροπάρια του Μ. Κανόνα είναι κατά 30 περίπου περισσότερα από τα αρχικά. Μεταγενέστεροι υμνογράφοι πρόσθεσαν τροπάρια για την οσία Μαρία την Αιγυπτία και για τον ίδιο τον Ανδρέα. **Ποιός είναι ο ποιητής – δημιουργός του Μεγάλου Κανόνα;** Τον Μεγάλο Κανόνα συνέθεσε ο άγιος Ανδρέας ο Ιεροσολυμίτης. Γεννήθηκε στη Δαμασκό το 660 μ. Χ. από ευσεβείς γονείς. Σε ηλικία δεκαπέντε ετών η αγάπη του τον φέρνει στα Ιεροσόλυμα όπου οι γονείς του τον αφιερώνουν στον Ναό της Αναστάσεως. Στα Ιεροσόλυμα απέκτησε μεγάλη παιδεία, την «θύραθεν» και τη θεολογική. Αν και το έργο του έγινε στην Κωνσταντινούπολη και την Κρήτη

φέρει τον τίτλο του «Ιεροσολυμίτη» επειδή πέρασε από την αγία πόλη. Μοναχός της Μονής του Αγίου Σάββα στα Ιεροσόλυμα έγινε γραμματέας του Πατριάρχη Θεόδωρου. Το 685 ήλθε στην Κωνσταντινούπολη για εκκλησιαστική αποστολή. Εκεί παρέμεινε για είκοσι χρόνια και ανέλαβε διάφορες εκκλησιαστικές θέσεις και τέλος γύρω στο 711 ή 712 εγκωμιαστικοί. εκλέγεται αρχιεπίσκοπος Κρήτης. Στη Κρήτη συμμετέχει στις ταλαιπωρίες του ποιμνίου του που οφείλονταν στις Αραβικές επιδρομές. Εμπυχώνει το λαό στις θλίψεις και προσεύχεται για τη σωτηρία του. Με τις προσευχές του σταματά τη μεγάλη ανομβρία και σταματά τη μαστιγα της πείνας. Ιδρύει μεγάλο «Ξενώνα» στον οποίο περιθάλπονται οι γέροντες και οι άρρωστοι, φιλοξενούνται οι ξένοι και οι φτωχοί διακονώντας ο ίδιος. «Με τα χέρια του υπηρετούσε τους ασθενείς και τους έπλενε τα πόδια και το κεφάλι, καθάριζε τις πληγές τους και τα τραύματα τους. Σ' αυτό το σημείο τον οδηγούσε η αγάπη του προς τον Θεό και τον πλησίον» σημειώνει ο βιογράφος του. Ο άγιος Ανδρέα ο Κρήτης είχε μεγάλη ευλάβεια και ιδιαίτερη αγάπη του προς την Παναγία. Αφιέρωσε πλήθος ύμνων και εγκωμιαστικών λόγων στις εορτές της. Έκτισε δε μεγαλοπρεπή ναό προς τιμήν της Θεοτόκου που τον ονόμασε «Βλαχέρνες».

Φρόντισε δε για την επισκευή των παλαιών και παραμελημένων ναών τους οποίους «ευπρεπώς κατεκόσμησε». Πέθανε στις 4 Ιουλίου 740 στην Ερεσό της Λέσβου, είτε επιστρέφοντας στην Κρήτη μετά από ένα ταξίδι στην Κωνσταντινούπολη, είτε και εξόριστος εκεί – ήταν υποστηρικτής των αγίων εικόνων. Στην παραλία της Ερεσού τιμάται μέχρι σήμερα ο τάφος του, μια μεγάλη σαρκοφάγο, που βρίσκεται πίσω από το άγιο βήμα της ερειπωμένης βασιλικής της Αγίας μάρτυρος Αναστασίας, όπου κατά τους βιογράφους του είχε ταφεί. Η καθιέρωση του ως Αγίου έγινε πολύ νωρίς. Ο Ανδρέας ήταν λόγιος κληρικός, εκκλησιαστικός ρήτορας και υμνογράφος. Η φιλολογική και υμνογραφική του παραγωγή είναι αξιόλογη. Οι λόγοι του είναι κυρίως εγκωμιαστικοί. Σώζονται ομιλίες στις Θεομητορικές και Δεσποτικές εορτές και σε διάφορους αγίους. Στις ομιλίες του

φαίνεται η ρητορική του τέχνη, η άριστη γνώση της αττικής γλώσσας, η βαθιά γνώση της βίβλου, ιδιαίτερα της Π.Δ που ερμηνεύει αλληγορικά. Χαρακτηρίζεται ως ο καλύτερος εκκλησιαστικός ρήτορας της Βυζαντινής εποχής. Τα χαρακτηριστικά των λόγων του είναι η «έντεχνος ρητορική επεξεργασία και τα υψηλά θεολογικά νοήματα». Το υμνογραφικό του έργο είναι πλουσιότερο των ρητορικών του λόγων. Εφεύρε το είδος των Κανόνων που ψάλλονται μέχρι σήμερα και διακρίνονται για την σαφήνεια και το διδακτικό τους χαρακτήρα. Το σπουδαιότερο όμως υμνογραφικό του έργο είναι ο Μ. Κανόνας. Τον έγραψε, όπως φαίνεται από διάφορες ενδείξεις, περί το τέλος της ζωής του, κατά δε την μαρτυρία ενός συναξαρίου, στην Ερεσό, λίγο πριν πεθάνει. Αν η πληροφορία αυτή είναι αληθινή, ο Μ. Κανόνας είναι το κύκνειο άσμα του υμνογράφου μας. Για να καταλάβουμε την ποιητική του δομή πρέπει να κάνουμε μια μικρή παρέκβαση. Το έργο αυτό ανήκει στο ποιητικό είδος των κανόνων, που κατά πολλούς έχει την αρχή του σ' αυτόν τον ίδιο τον Ανδρέα. Είναι δε οι κανόνες ένα σύστημα τροπαίων, που γράφονταν για ένα ορισμένο λειτουργικό σκοπό: να διακοσμήσουν τη ψαλμωδία των 9 ωδών του Ψαλτηρίου, που στιχολογούνταν στον όρθρο. Όλος ο κανόνας ψάλλεται σε ένα ήχο. Κάθε όμως ωδή παρουσιάζει μια μικρή παραλλαγή στη ψαλμωδία κατά τρόπο, που να διατηρείται μεν η μουσική ενότητα στον όλο κανόνα, αφού όλος ψάλλεται στον ίδιο ήχο, αλλά και να σπάει και η μονοτονία με τις παραλλαγές στην ψαλμωδία που παρουσιάζει κάθε μια ωδή.

Ποιο είναι το περιεχόμενο του Μεγάλου Κανόνα; Ο Μεγάλος Κανόνας παρουσιάζει το τραγικό γεγονός της πτώσεως του ανθρωπίνου γένους που κατάστρεψε τη δυνατότητα της κοινωνίας του με τον Θεό. Στον Μεγάλο Κανόνα ο ποιητής θεωρεί και βιώνει το γεγονός της πτώσεως προσωπικά. Με την καθημερινή αμαρτία του ταυτίζεται με τον πρωτόπλαστο Αδάμ του οποίου γίνεται μιμητής. Η ψυχή του ακολουθεί τη πορεία της Εύας. «Αλίμονο, ταλαίπωρη ψυχή! Γιατί μιμήθηκες την πρώτη Εύα; Κοίταξες πονηρά και πληγώθηκες πικρά». Ο άγιος αναφέρεται στην ύπαρξη που κληρονομήσαμε μετά τη πτώση που

συνδέεται με τη φθορά και το θάνατο. Με τους πρωτόπλαστους έχουμε οντολογική αλληλεγγύη. Η συναίσθηση της αμαρτωλότητας και η ομολογία της σφραγίζει ολόκληρο τον Μ. Κανόνα.

Ο άγιος αναφέρεται στην ύπαρξη που κληρονομήσαμε μετά τη πτώση που συνδέεται με τη φθορά και το θάνατο. Με τους πρωτόπλαστους έχουμε οντολογική αλληλεγγύη. Η συναίσθηση της αμαρτωλότητας και η ομολογία της σφραγίζει ολόκληρο τον Μ. Κανόνα. Είναι ένα κύκνειο άσμα, ένας θρήνος προθανάτιος, ένας μακρύς θρηνητικός μονόλογος, είναι ο Αδαμιαίος θρήνος. Ο ποιητής βρίσκεται στο τέλος της ζωής του. Αισθάνεται ότι οι ημέρες του είναι πια λίγες, ο βίος του έχει περάσει. Αναλογίζεται τον θάνατο και την κρίση του δίκαιου κριτή, που τον αναμένει. Και έρχεται να κάνει μια αναδρομή, μια ανασκόπηση του πνευματικού του κόσμου. Κάθεται να συζητήσει με τη ψυχή του. Ο απολογισμός όμως δεν είναι ενθαρρυντικός. Ο βαρύς κλοιός της αμαρτίας στον συμπνίγει. Η συνείδηση τον ελέγχει. Και ο ποιητής θρηνεί διαρκώς για την άβυσσο των κακών τους πράξεων. Στον θρήνο αυτό συμπλέκεται η αναδρομή στην Αγία Γραφή. Αυτό κυρίως δίνει την μεγάλη έκταση στο ποίημα. Ο σύνδεσμος όμως του ας θρήνος προθρήνου με την Γραφή είναι πολύ φυσικός. Σαν άνθρωπος του Θεού ο ποιητής, ανοίγει το βιβλίο του Θεού για να αξιολογήσει τα πεπραγμένα του. Εξετάζει ένα προς ένα τα παραδείγματα του ιερού βιβλίου. Στις οκτώ πρώτες ωδές παίρνει τα παραδείγματα του από τη Παλαιά Διαθήκη. Είναι ένα κύκνειο άσμα, ένθανάτιος, ένας μακρύς θρηνητικός μονόλογος, είναι ο Αδαμιαίος θρήνος. Ο ποιητής βρίσκεται στο τέλος της ζωής του. Αισθάνεται ότι οι ημέρες του είναι πια λίγες, ο βίος του έχει περάσει. Αναλογίζεται τον θάνατο και την κρίση του δίκαιου κριτή, που τον αναμένει. Και έρχεται να κάνει μια αναδρομή, μια ανασκόπηση του πνευματικού του κόσμου. Κάθεται να συζητήσει με τη ψυχή του. Ο απολογισμός όμως δεν είναι ενθαρρυντικός. Ο βαρύς κλοιός της αμαρτίας στον συμπνίγει. Η συνείδηση τον ελέγχει. Και ο ποιητής θρηνεί διαρκώς για την άβυσσο των κακών τους πράξεων. Στον θρήνο

αυτό συμπλέκεται η αναδρομή στην Αγία Γραφή. Αυτό κυρίως δίνει την μεγάλη έκταση στο ποίημα. Ο σύνδεσμος όμως του θρήνου με την Γραφή είναι πολύ φυσικός. Σαν άνθρωπος του Θεού ο ποιητής, ανοίγει το βιβλίο του Θεού για να αξιολογήσει τα πεπραγμένα του. Εξετάζει ένα προς ένα τα παραδείγματα του ιερού βιβλίου. Στις οκτώ πρώτες ωδές παίρνει τα παραδείγματα του από τη Παλαιά Διαθήκη.

Ακάθιστος Ύμνος

Ακάθιστος ύμνος επικράτησε να λέγεται ένας ύμνος «Κοντάκιο» της Ορθόδοξης Εκκλησίας, προς τιμήν της Υπεραγίας Θεοτόκου, από την όρθια στάση, που τηρούσαν οι πιστοί κατά τη διάρκεια της ψαλμωδίας του. Οι πιστοί έψαλλαν τον Ακάθιστο ύμνο όρθιοι, υπό τις συνθήκες που θεωρείται ότι εψάλη για πρώτη φορά, ενώ το εκκλησίασμα παρακολουθούσε όρθιο κατά την ακολουθία της γιορτής του Ευαγγελισμού, με την οποία συνδέθηκε ο ύμνος. Ψάλλεται ενταγμένος στο λειτουργικό πλαίσιο της ακολουθίας του Μικρού Αποδείπνου, σε όλους τους Ιερούς Ναούς, τις πέντε πρώτες Παρασκευές της Μεγάλης Τεσσαρακοστής, τις πρώτες τέσσερις τμηματικά, και την πέμπτη ολόκληρος. Είναι ένας ύμνος που αποτελείται από προοίμιο και 24 οίκους (στροφές) σε ελληνική αλφαβητική ακροστιχίδα, από το Α ως το Ω (κάθε οίκος ξεκινά με το αντίστοιχο κατά σειρά ελληνικό γράμμα), και είναι γραμμένος πάνω στους κανόνες της ομοτονίας, ισοσυλλαβίας και εν μέρει της ομοιοκαταληξίας.

Θεωρείται ως ένα αριστούργημα της βυζαντινής υμνογραφίας, η γλώσσα του είναι σοβαρή και ποιητική και είναι εμπλουτισμένος από κοσμητικά επίθετα και πολλά σχήματα λόγου (αντιθέσεις, μεταφορές, κλπ). Το θέμα του είναι η εξύμνηση της ενανθρώπισης του Θεού μέσω της Θεοτόκου, πράγμα που γίνεται με πολλές εκφράσεις χαράς και αγαλλίασης, οι οποίες του προσδίδουν θριαμβευτικό τόνο. Κατά το έτος 626 μ.Χ., και ενώ ο Αυτοκράτορας Ηράκλειος μαζί με το βυζαντινό στρατό είχε

εκστρατεύσει κατά των Περσών, η Κωνσταντινούπολη πολιορκήθηκε αιφνίδια από τους Αβάρους. Οι Άβαροι απέρριψαν κάθε πρόταση εκχειρίας και την 6η Αυγούστου κατέλαβαν την Παναγία των Βλαχερνών. Σε συνεργασία με τους Πέρσες ετοιμάζονταν για την τελική επίθεση, ενώ ο Πατριάρχης Σέργιος περιέτρεχε τα τείχη της Πόλης με την εικόνα της Παναγίας της Βλαχερνίτισσας και ενθάρρυνε το λαό στην αντίσταση. Τη νύχτα εκείνη, φοβερός ανεμοστρόβιλος, που αποδόθηκε σε θείκη επέμβαση, δημιούργησε τρικυμία και κατάστρεψε τον εχθρικό στόλο, ενώ οι αμυνόμενοι προξένησαν τεράστιες απώλειες στους Αβάρους και τους Πέρσες, οι οποίοι αναγκάστηκαν να λύσουν την πολιορκία και να αποχωρήσουν άπρακτοι.

Στις 8 Αυγούστου, η Πόλη είχε σωθεί από τη μεγαλύτερη, ως τότε, απειλή της ιστορίας της. Ο λαός, θέλοντας να πανηγυρίσει τη σωτηρία του, την οποία απέδιδε σε συνδρομή της Θεοτόκου, συγκεντρώθηκε στο Ναό της Παναγίας των Βλαχερνών. Τότε, κατά την παράδοση, όρθιο το πλήθος έψαλλε τον από τότε λεγόμενο «Ακάθιστο Ύμνο», ευχαριστήρια ωδή προς την υπέρμαχο στρατηγό του Βυζαντινού κράτους, την Παναγία, αποδίδοντας τα «νικητήρια» και την ευγνωμοσύνη του «τῆ ὑπερμάχῳ στρατηγῷ».

Κατά την επικρατέστερη άποψη, δεν ήταν δυνατό να συνετέθη ο ύμνος σε μία νύκτα. Μάλλον είχε συντεθεί νωρίτερα και μάλιστα θεωρείται ότι ψαλλόταν στο συγκεκριμένο ναό, στην αγρυπνία της 15ης Αυγούστου κάθε χρόνου. Απλώς, εκείνη την ημέρα ο ύμνος εψάλη «ὄρθοστάδην», ενώ αντικαταστάθηκε το ως τότε προοίμιο («Τὸ προσταχθὲν μυστικῶς λαβῶνὲν γνώσει»), με το ως σήμερα χρησιμοποιούμενο «Τῆ ὑπερμάχῳ στρατηγῷ τὰ νικητήρια», το οποίο έδωσε τον δοξολογικό και εγκωμιαστικό τόνο, στον ως τότε διηγηματικό και δογματικό ύμνο.

Σύμφωνα, όμως, με άλλες ιστορικές πηγές, ο Ακάθιστος Ύμνος συνδέεται και με άλλα παρόμοια γεγονότα, όπως τις πολιορκίες και τη σωτηρία της Κωνσταντινούπολης επί των Αυτοκρατόρων Κωνσταντίνου του Πωγωνάτου (673 μ.Χ.), Λέοντος του Ισαύρου (717 - 718 μ.Χ.) και Μιχαήλ Γ' (860 μ.Χ.). Δεδομένων των τότε ιστορικών συνθηκών (εικονομαχική έριδα, κλπ.), δεν

θεωρείται απίθανο, η Παράδοση να έχει αλλοιώσει την ιστορική πραγματικότητα, με αποτέλεσμα να καθίσταται πολύ δύσκολο να λεχθεί μετά βεβαιότητας ποιο ήταν το ιστορικό περιβάλλον της δημιουργίας του Ύμνου. Σε όλη τη χειρόγραφη παράδοση, ο ύμνος φέρεται ως ανώνυμος, ενώ ο Συναξαριστής που τον συνδέει με τα γεγονότα του Αυγούστου του 626 μ.Χ. δεν αναφέρει ούτε το χρόνο της σύνθεσής του, ούτε τον μελωδό του. Το περιεχόμενό του πάντως απηχεί τις δογματικές θέσεις της Γ΄ Οικουμενικής Συνόδου (βλέπε 9 Σεπτεμβρίου), που συνήλθε στην Έφεσο, στη βασιλική της Θεοτόκου, το 431 μ.Χ. από τον Αυτοκράτορα Θεοδόσιο Β΄.

Το περιεχόμενό του πάντως απηχεί τις δογματικές θέσεις της Γ΄ Οικουμενικής Συνόδου (βλέπε 9 Σεπτεμβρίου), που συνήλθε στην Έφεσο, στη βασιλική της Θεοτόκου, το 431 μ.Χ. από τον Αυτοκράτορα Θεοδόσιο Β΄. Σε αυτήν συμμετείχαν 200 επίσκοποι, ανάμεσα στους οποίους ο Άγιος Κύριλλος Αλεξανδρείας. Κατάδικασε τις διδαχές του Αρχιεπισκόπου Κωνσταντινουπόλεως Νεστόριου, ο οποίος υπερτόνιζε την ανθρώπινη φύση του Ιησού έναντι της θείας, υποστηρίζοντας ότι η Μαρία γέννησε τον άνθρωπο Ιησού και όχι τον Θεό. Η Σύνοδος διακήρυξε ότι ο Ιησούς είναι τέλειος Θεός και τέλειος άνθρωπος, με πλήρη ένωση των δύο φύσεων και απέδωσε επίσημα στην Παρθένο Μαρία τον τίτλο «Θεοτόκος». Επομένως, η χρονολογία σύγκλησής της, το 431 μ.Χ., αποτελεί μία σταθερή ημερομηνία, καθώς είναι σίγουρο ότι ο ύμνος δεν είχε συντεθεί νωρίτερα. Από την άλλη, κάποιοι ερευνητές θεωρούν ότι από το περιεχόμενό του συνάγεται ότι ο ύμνος αναφέρεται σε κοινό εορτασμό του Ευαγγελισμού και των Χριστουγέννων, εορτές οι οποίες χωρίστηκαν κατά τη βασιλεία του Ιουστινιανού (527 - 565 μ.Χ.), πράγμα που, αν ισχύει, αφενός σημαίνει ότι ο ύμνος γράφτηκε το αργότερο επί Ιουστινιανού, αφετέρου ενισχύει την άποψη ότι προϋπήρχε των γεγονότων του 626 μ.Χ. Η παράδοση, όμως, αποδίδει τον Ακάθιστο ύμνο στο μεγάλο βυζαντινό υμνογράφο του 6ου αιώνα μ.Χ., Ρωμανό τον Μελωδό (βλέπε 1 Οκτωβρίου). Την άποψη αυτή υποστηρίζουν πολλοί ερευνητές, οι οποίοι

θεωρούν ότι οι εκφράσεις του ύμνου, η γενικότερη ποιητική του αρτιότητα και δογματική του πληρότητα δεν μπορούν παρά να οδηγούν στον Ρωμανό. Ακόμη, σε κώδικα του 13ου αιώνα μ.Χ. υπάρχει μεταγενέστερη σημείωση, του 16ου αιώνα μ.Χ., η οποία αναφέρει τον Ρωμανό ως ποιητή του ύμνου. Όμως, η άποψη αυτή αντικρούεται από πολλούς μελετητές, που βρίσκουν στη δομή, στο ύφος και το περιεχόμενό του πολλά στοιχεία μετά την εποχή του Ρωμανού. Κατά μία άποψη, ο ύμνος ψάλθηκε καλοκαίρι, στη γιορτή της Κοιμήσεως της Θεοτόκου, και μάλλον αργότερα μεταφέρθηκε στο Σάββατο της Ε΄ εβδομάδος των νηστειών, ίσως από τους εικονόφιλους μοναχούς του Στουδίου. Έτσι πλησίασε τη γιορτή του Ευαγγελισμού. Είναι, δε, ενδεχόμενο σε αυτή τη μεταφορά, και πάλι για λόγους σχετικούς με την Εικονομαχία, να αλλοιώθηκε και το ιστορικό του Συναξαριστή, και από το 728 μ.Χ., που αυτοκράτορας ήταν ο εικονομάχος Λέων Γ΄ Ίσαυρος, να μεταφέρθηκε στο 626 μ.Χ., στα χρόνια του Ηρακλείου, ο οποίος πολέμωσε τους Πέρσες για να επανακτήσει τον Τίμιο Σταυρό. Επιπλέον υπάρχουν και άλλες δύο εκδοχές για το πρόσωπο του μελωδού του Ακάθιστου Ύμνου. Η μία εκδοχή αναφέρει το όνομα του Πατριάρχη Κωνσταντινουπόλεως Γερμανού Α΄ (715 - 730 μ.Χ.) (βλέπε 12 Μαΐου), ο οποίος έζησε τα γεγονότα της θαυμαστής λύτρωσης της Κωνσταντινούπολης από την πολιορκία της από τους Άραβες το 718 μ.Χ., επί Αυτοκράτορος Λέοντος του Ισαύρου. Η εκδοχή αυτή βασίζεται στο γεγονός, ότι μία λατινική μετάφραση του ύμνου, η οποία έγινε γύρω στο 800 μ.Χ. από τον επίσκοπο Βενετίας Χριστόφορο, τον αναφέρει ως δημιουργό του ύμνου. Η άλλη εκδοχή που υποστηρίζεται βασίζεται σε μια παλαιά αχρονολόγητη εικόνα του Ευαγγελισμού στο παρεκκλήσιο του Αγίου Νικολάου της ονομαστής μονής του Αγίου Σάββα στα Ιεροσόλυμα, όπου εικονίζεται και ένας μοναχός, ο οποίος κρατάει ένα ειλητάριο που γράφει «Άγγελος πρωτοστάτης οὐρανόθεν επέμφθη» (αρχή του α΄ οίκου του Ακάθιστου ύμνου). Στο κεφάλι του μοναχού αυτού γράφει «ο άγιος Κοσμάς».

Πρόκειται για τον Κοσμά τον Μελωδό (βλέπε 14 Οκτωβρίου), ο οποίος έζησε και αυτός τα γεγονότα του 718 μ.Χ., καθώς απεβίωσε το 752 ή 754 μ.Χ. Άλλες, λιγότερο πιθανές απόψεις θεωρούν ως μελωδό του ύμνου τον Πατριάρχη Σέργιο, τον ιερό Φώτιο (βλέπε 6 Φεβρουαρίου), τον Απολινάριο τον Αλεξανδρέα, τον Μητροπολίτη Νικομήδειας Γεώργιο Σικελιώτη, τον Γεώργιο Πισίδα, και άλλους, που έζησαν από τον Ζ΄ μέχρι τον Θ΄ αιώνα. Βέβαιο, είναι πάντως, ότι οι ειρμοί του Κανόνα του Ακάθιστου Ύμνου είναι έργο του Ιωάννου Δαμασκηνού (676 - 749 μ.Χ.) (βλέπε 4 Δεκεμβρίου), ενώ τα τροπάρια του Ιωσήφ Ξένου του Υμνογράφου (βλέπε 3 Απριλίου). Γενικό θέμα του ύμνου είναι ο Ευαγγελισμός της Θεοτόκου, ο οποίος πηγάζει από την Αγία Γραφή και τους Πατέρες της Εκκλησίας και περιγράφει τα ιστορικά γεγονότα, αλλά προχωρεί και σε θεολογική και δογματική ανάλυσή τους. Οι πρώτοι δώδεκα οίκοι του (Α-Μ) αποτελούν το ιστορικό μέρος. Εκεί εξιστορούνται τα γεγονότα από τον Ευαγγελισμό της Θεοτόκου μέχρι την Υπαπαντή, ακολουθώντας τη διήγηση του Ευαγγελιστή Λουκά. Αναφέρεται ο Ευαγγελισμός (Α, Β, Γ, Δ), η επίσκεψη της εγκύου Παρθένου στην Ελισάβετ (Ε), οι αμφιβολίες του Ιωσήφ (Ζ), η προσκύνηση των ποιμένων (Η) και των Μάγων (Θ, Ι, Κ), η Υπαπαντή (Μ) και η φυγή στην Αίγυπτο (Λ), η οποία είναι η μόνη που έχει ως πηγή το απόκρυφο πρωτευαγγέλιο του Ψευδο-Ματθαίου. Οι τελευταίοι δώδεκα (Ν-Ω) αποτελούν το θεολογικό ή δογματικό μέρος, στο οποίο ο μελωδός αναλύει τις βαθύτερες θεολογικές και δογματικές προεκτάσεις της Ενανθρώπισης του Κυρίου και το σκοπό της, που είναι η σωτηρία των πιστών. Ο μελωδός βάζει στο στόμα του αρχαγγέλου, του εμβρύου Προδρόμου, των ποιμένων, των μάγων και των πιστών τα 144 συνολικά «Χαΐρε», τους Χαιρετισμούς προς τη Θεοτόκο, που αποτελούν ποιητικό εμπλουτισμό του χαιρετισμού του Γαβριήλ («Χαΐρε Κεχαριτωμένη»), που αναφέρει ο Ευαγγελιστής Λουκάς (Λουκ. α΄ 28). Στα μοναστήρια, αλλά και στη σημερινή ενορία και παλαιότερα κατά τα διάφορα Τυπικά, υπάρχουν και άλλα λειτουργικά πλαίσια για την ψαλμωδία του ύμνου. Η ακολουθία του όρθρου, του εσπερινού, της παννυχίδος ή μιας ιδιόρρυθμης

Θεομητορικής Κωνσταντινουπολιτικής ακολουθίας, την πρεσβεία. Σε όλες αυτές τις περιπτώσεις, σε ένα ορισμένο σημείο της κοινής ακολουθίας γίνεται μια παρεμβολή. Ψάλλεται ο κανών της Θεοτόκου και ολόκληρο ή τμηματικά το κοντάκιο και οι οίκοι του Ακαθίστου. Ο Ακάθιστος Ύμνος συνδέθηκε με τη Μεγάλη Τεσσαρακοστή, προφανώς, εξ αιτίας ενός άλλου καθαρώς λειτουργικού λόγου. Μέσα στην περίοδο της Νηστείας εμπίπτει πάντοτε η μεγάλη γιορτή του Ευαγγελισμού της Θεοτόκου. Είναι η μόνη μεγάλη γιορτή, που λόγω του πένθιμου χαρακτήρα της Τεσσαρακοστής, στερείται προεορτίων και μεθεορτίων. Αυτήν ακριβώς την έλλειψη έρχεται να καλύψει η ψαλμωδία του Ακαθίστου, τμηματικά κατά τα απόδειπνα των Παρασκευών και ολόκληρος κατά το Σάββατο της Ε΄ εβδομάδας. Το βράδυ της Παρασκευής και το Σάββατο είναι μέρες που μαζί με την Κυριακή είναι οι μόνες μέρες των εβδομάδων των Νηστειών, κατά τις οποίες επιτρέπεται ο γιορτασμός χαρμόσυνων γεγονότων, και στις οποίες, μετατίθενται οι γιορτές της εβδομάδας. Σύμφωνα με ορισμένα Τυπικά, ο Ακάθιστος Ύμνος ψαλλόταν πέντε μέρες πριν τη γιορτή του Ευαγγελισμού και κατά άλλα τον όρθρο της μέρας της γιορτής.

Ο ΑΓΙΟΣ ΣΑΒΒΑΣ ο νέος της Καλύμνου (1862- 1948)

Ο φωτεινός αυτός αστέρας της χορείας των Αγίων, ο Θεοφιλέστατος πατήρ , προστάτης της ευσεβούς νήσου Καλύμνου Σάββας ο νέος, γεννήθηκε το έτος 1862 στην Ηρακλείτσα της περιφέρειας Αβδίου της Ανατολικής Θράκης, από πτωχούς και απλούς γονείς τον Κωνσταντίνο και τη Σμαραγδή και έλαβε το όνομα Βασίλειος. Ο Βασίλειος μεγάλωσε έχοντας βαθιά πίστη και μεγάλη ευσέβεια και προσπαθώντας να μιμηθεί την άσκηση των Αγίων της Εκκλησίας μας. Διδάχθηκε τα εγκύκλια γράμματα χωρίς να συνεχίσει περαιτέρω σπουδές και ο πατέρας του αποφάσισε να του ανοίξει ένα μικρό κατάστημα. Στην ηλικία των δώδεκα ετών ο Βασίλειος διαπίστωνε καθημερινά ότι το επάγγελμα που ασκούσε δεν ήταν στα μέτρα του και ποθούσε μια άλλη ζωή ,αυτή της περισυλλογής . Μέσα του γινόταν μια δύσκολη πάλη , μεγάλες οι πιέσεις της μητέρας του ισχυρή όμως και η έλξη του Θεού,. Ο μικρός Βασίλειος έλαβε πλέον την αμετάκλητη απόφαση να φύγει, εγκαταλείποντας τα εγκόσμια κατευθύνεται στο Περιβόλι της Παναγίας , στην ιερά σκήτη της Αγίας Αννης , όπου ζει πλέον με προσευχή και εγκράτεια επί 12 έτη και όπου διδάσκεται την Αγιογραφία και τη Βυζαντινή Μουσική. Έντονη ήταν η επιθυμία του Αγίου να επισκεφθεί τους Αγίους Τόπους και το πραγματοποιεί αφού πρώτα διέρχεται από την γενέτειρά του . Δέος τον καταλαμβάνει καθώς αντικρίζει στον Πανάγιο Τάφο . Ελπίζοντας πάντα στη βοήθεια του Θεού εισέρχεται στην Ι. Μονή Αγ. Γεωργίου Χοτζεβα και γίνεται αδελφός της Μονής., όπου έπειτα από τριετή ενάρετο βίο κείρεται μοναχός το 1890 και αργότερα το 1894στέλλεται από τον Καθηγούμενο της Μονής Καλλίνικο στην Ιερά σκήτη της Αγίας Αννης του Αγίου Ορους κοντά στον Αρχιμανδρίτη Άνθιμο για να ασκηθεί περισσότερο στην αγιογραφία , επανέρχεται δε το 1897. Το 1902 προχειρίζεται σε Διάκονο και το επόμενο έτος σε πρεσβύτερο , διατελεί έως το 1906 εφημέριος της Θεολογικής Σχολής του Τιμίου Σταυρού το 1906 εφημέριος της Θεολογικής Σχολής του Τιμίου Σταυρού όπου γνωρίζεται με τον Χρυσόστομο Παπαδόπουλο τον μετέπειτα Αρχιεπίσκοπο Αθηνών και πάσης Ελλάδος, ο

τελευταίος αποφαινόμενος περί του Αγίου Σάββα ,πριν ακόμη κοιμηθεί, στον Καλύμνιο φίλο του Γεράσιμο Ζερβό έλεγε : “ Να ξέρεις Γεράσιμε ότι ο πατήρ Σάββας είναι Άγιος άνθρωπος ” . Το 1907 επανέρχεται στη Μονή Χοτζεβα όπου διάγει βίο ασκητικό με τελεία υποταγή στους ασκητικούς κανόνες . Το 1916 επιστρέφει οριστικά στην Ελλάδα , μετέβει στην νήσο Πάτμο όπου διαμένει 2 χρόνια και ανιστορεί δύο εικόνες στο Καθολικό της Μονής, κατόπιν βρίσκεται στην Αθήνα όπου πληροφορείται ότι τον αναζητεί ο Πενταπόλεως Νεκτάριος, μεταβαίνει στην Αίγινα όπου διακονεί τον Άγιο έως της μακαρίας κοιμήσεώς του. Γνώρισε την αυστηρή άσκηση του Αγίου Νεκταρίου ,την παροιμιώδη ταπεινώσή του , την απλότητά του .Επι τρεις συνεχείς νύκτες οι αδερφές της Μονής άκουγαν συνομιλίες από τον τάφο του Αγίου , όταν δε πλησίασαν, είδαν εκεί τον Άγιο Σάββα να συνομιλεί με τον Άγιο Νεκτάριο. Ο Άγιος έμεινε έγκλειστος στο κελί του για 40 ημέρες, κατά την τεσσαρακοστή ημέρα εξήλθε κρατώντας μία εικόνα του Αγίου Νεκταρίου την οποία ενεχείρισε στην Ηγουμένη με την εντολή να την τοποθετήσει στο προσκυνητάρι . Στην Αίγινα δεν μπορεί πλέον να μείνει διότι προσέρχεται πολύς κόσμος και αυτό κουράζει τον φιλήσυχο π. Σάββα , μεταβαίνει στην Αθήνα και κατόπιν στην

Κάλυμνο όπου μετά από μια περιπλάνηση στις μονές και τα ησυχαστήρια του νησιού καταλήγει στη Μονή των Αγίων Πάντων, εκεί αρχίζει μια έντονη πνευματική ζωή , αγιογραφεί , τελεί τα Θεία μυστήρια και τις ιερές ακολουθίες, εξομολογεί, διδάσκει δια του στόματος και δια του παραδείγματός του και βοηθάει χήρες ορφανά και φτωχούς. Ήταν επιεικής και εύσπλαχνος με τις αμαρτίες των άλλων , δεν ανεχόταν όμως την βλασφημία και την κατάκριση , πολλές φορές δάκρυζε και με πόθο παρακαλούσε για τη μετάνοια των πνευματικών του τέκνων, κατά δε τη Θεία Λειτουργία είχε τέλεια προσήλωση στο συντελούμενο μυστήριο . Αξιώθηκε της ευωδίας του σώματός του εν ζωή , το πέρασμα του ήταν ευώδες , ευωδία η οποία θα εξέλθει και από το μνήμα του μετά την εκταφή του. Χρήματα δεν κρατούσε ποτέ , η ζωή του ήταν μια συνεχής κατάσταση αγίας

υπακοής, κατά αυτόν τον τρόπο επλήρωσε τις ημέρες της επίγειας ζωής του, με άκρα περισυλλογή και ιερά κατάνυξη, όταν ο επιθανάτιος ρόγχος τον κατέλαβε λίγο πριν το τέλος ανέλαβε δυνάμεις και άρχισε να χειροκροτεί ενώ οι τελευταία φράση του ήταν « Ο Κύριος , ο Κύριος , ο Κύριος , ο Κύριος , ο Κύριος , ο Κύριος », ήταν η βεβαίωση της Θείας μεταφυσικής του πορείας. Μετά 10ετη έγινε η ανακομιδή των αγίων και χαριτοβρύτων λειψάνων του την 7η Απριλίου 1957 προεξάρχοντας του Μητροπολίτου Λέρου Καλύμνου & Αστυπαλαίας κκ.Ισιδώρου , ενώπιον πλήθους λαού , τότε ένα πυκνό νέφος θείας ευωδίας κάλυψε ολόκληρη την περιοχή και το νέο για το θεικό σημείο έκανε αμέσως το γύρω του νησιού Το λείψανο του Αγίου μεταφέρθηκε σε λάρνακα στο παρεκκλήσιο του Αγ. Σάββα του Ηγιασμένου , αργότερα κατόπιν ενεργειών του τότε Μητροπολίτου πρ. Λέρου Καλύμνου & Αστυπαλαίας κ.κ.Νεκταρίου έγινε και η επίσημη Αγιοποίηση του πατρός Σάββα δια Πατριαρχικής Συνοδικής Πράξεως της 19ης Φεβ 1992. Το 2001 το θαυματουργό Λείψανο του Αγίου μεταφέρθηκε στον νέο μεγαλόπρεπο ιερό ναό που οικοδομήθηκε , με τη βοήθεια του Καλυμνιακού λαού και όλων εκείνων οι οποίοι ευεργετήθηκαν από τον Άγιο μέσα από το πλήθος των θαυμάτων τα οποία συνεχώς αναφέρονται στη Μονή . Ετσι έζησε και πολιτεύθηκε ο Άγιος Σάββας ο νέος , περί του οποίου οι συνασκητές του στην έρημο του Ιορδάνου έλεγαν σε Καλυμνιές γυναίκες « Α! τυχερές γυναίκες είστε εσείς , γιατί τον Άγιο της εποχής μας έχετε».Η παραπάνω εικόνα είναι ένα θαύμα του αγίου Σάββα του εν Καλύμνω.Μία ασθενής έπασχε από καρκίνο στην περιοχή του εγκεφάλου. Μη βρίσκοντας πουθενά θεραπεία, πήγε στην Κάλυμνο και ζήτησε βοήθεια από τον Άγιο Σάββα. Μία εβδομάδα αργότερα έκανε εξετάσεις για να διαπιστωθεί η κατάστασή της και παράλληλα μια ακτινογραφία. Από πριν όμως είχε πίστη ότι με τις με τις μεσιτείες του αγίου ο Άγιος Θεός θα την θεράπευε. Όταν πήρε στα χέρια της τις εξετάσεις και την ακτινογραφία, έκπληκτη διαπίστωσε πως συνέβησαν δύο μεγάλα θαύματα: το πρώτο ήταν ότι πια δεν έπασχε από καρκίνο και το δεύτερο ότι πάνω στην ακτινογραφία είχε αποτυπωθεί η μορφή του αγίου Σάββα τον οποίο είχε παρακαλέσει για να την ιατρέψει! Όλο αυτό μας δείχνει ότι όταν επικαλεστούμε με πίστη την βοήθεια ενός αγίου ή του Θεού για κάποιο πρόβλημά μας, όχι μόνο θα εισακουστεί η προσευχή μας αλλά πολύ σύντομα θα μας δοθεί και λύση.

Ascension GOYA Fundraiser Easter Palm Crosses

\$10 each

Will be sold after church on
Sundays beginning April 7th

Please contact Effie Kontolios at (201)245-4305 with any questions

Thank you for your continued support!

GREEK ORTHODOX
METROPOLIS OF NEW JERSEY

HIS EMINENCE

METROPOLITAN EVANGELOS OF NEW JERSEY

CORDIALLY INVITES ALL GREEK ORTHODOX FAITHFUL

AS WE ONCE AGAIN WELCOME

THE HELLENIC PRESIDENTIAL GUARD
[EVZONES]

MONDAY, APRIL 8th, 2019

CELEBRATION 6:00PM

SAINT JOHN THE THEOLOGIAN

GREEK ORTHODOX METROPOLITAN CATHEDRAL

353 EAST CLINTON AVENUE
TENAFLY, NJ 07670

YOUR PRESENCE WILL BE GREATLY APPRECIATED

Ελευθερία ή θάνατος!
FREEDOM OR DEATH!

CLIFFS OF FREEDOM

Set at the dawn of the Greek War of Independence of 1821, "Cliffs of Freedom" is the story of an ill-fated romance between Anna Christina, a young Greek village girl, and Tariq, a conflicted Turkish officer who has doubts about his countrymen's brutal methods of governance. When their romance brings tragedy to her village, Anna Christina swears revenge against the Turks, joining the Greek rebellion and becoming a fearless rebel legend that inspires her people. Having believed that she could leave her feelings behind, Christina must face off against the man who still loves her and wants to keep her safe, but who has now been tasked with her capture. Their encounters and skirmishes inevitably lead to a tragic confrontation during a pivotal battle between the Greeks and Turks that will change the course of history.

Look for the film in your local theaters and lend your support in raising awareness for this epic yet intimate human drama, which captures the spirit of Greece and depicts an important piece of our collective Greek history!

For more information about the film or to view the trailer, visit:

cliffsoffreedomfilm.com

Follow the film for updates:

Instagram: [@cliffsoffreedomfilm](https://www.instagram.com/cliffsoffreedomfilm)

Twitter: [@cliffsfilm](https://twitter.com/cliffsfilm)

Facebook: [@officialCliffsofFreedomFilm](https://www.facebook.com/officialCliffsofFreedomFilm)

Ελληνική Παρέλαση

Κυριακή: 14 Απριλίου, 2019 στις 1:30 μ.μ.

Η Εκκλησία θα έχει λεωφορείο εκείνη την ημέρα, το οποίο θα αναχωρήσει στις 12:00 μ.μ. για την Νέα Υόρκη.

Όσοι ενδιαφέρεστε, παρακαλώ να τηλεφωνήσετε στο γραφείο της εκκλησίας και να δηλώσετε συμμετοχή. Το κόστος είναι \$10 το άτομο. Οι μαθητές και οι δασκάλοι του Ελληνικού Σχολείου είναι δωρεάν.

Greek Independence Day Parade

Sunday: April 14, 2019 at 1:30 p.m.

That day a bus will depart from the church at 12:00 noon for New York. Anyone interested, please call the Church Office and register. The cost is \$10 per person. Students & Teachers of the Greek School are free of charge.

Palm Sunday

BAKALIARO LUNCHEON

April 21, 2019 – 21 Απριλίου, 2019

Ascension Greek Orthodox Church, Fairview NJ

Immediately Following the Divine Liturgy

COME JOIN US FOR BAKALIARO & SCORDALIA!

ΜΠΑΚΑΛΙΑΡΟ ΜΕ ΣΚΟΡΔΑΛΙΑ!

*Bects, Gigantes, Wine, Soda, Coffee & Deserts Included
Ziti with tomato sauce will be available for the children-FREE*

Donation: \$20

TAKE OUT

**LARGE ORDERS OF 10 OR MORE (packaged in trays)
REQUIRE ADVANCE NOTICE BY CALLING THE
CHURCH OFFICE @ 201 945 6448**

Καλό Πάσχα

Ascension Greek Orthodox Church
101 Anderson Ave. Fairview New Jersey
201-945-6448, Fax 201-945-6463
email: info@ascensionfairview.org website
Visit our website: www.AscensionFairview.org
Like us on Facebook:
"Ascension Greek Orthodox Church"
Want to be added to our email list? Contact us:
info@ascensionfairview.org

THE WEEKLY BULLETIN
YEAR 2019 ISSUE 4,1

SUNDAY, April 7, 2019
Sunday of Saint John Climacus

ΚΥΡΙΑΚΗ, 7 Απριλίου, 2019
Ιωάννου της Κλίμακος
Δ' Νηστειών

MEMORIAL SERVICES –ΜΝΗΜΟΣΥΝΑ

3 μήνες: Λουκάς Αθανασαίνας

3 months: Loukas Athanasenas

*Ο καφές προσφέρεται από την οικογένεια Αθανασαίνας
που τελεί το μνημόσυνο εις μνήμη του κεκοιμημένου*

*The coffee is offered by the Athanasenas Family
that has the Memorial Service*